

Tisztelt Kollégák!

Azért kértem a szerkesztőségtől lehetőséget az első oldalon való publikálásra, mert a gondolat amit fel akarok vetni mindnyájunkra tartozik.

Ausztriában járva meglepetéssel és nem kis örömmel tapasztaltam, hogy mennyire megbecsülik azokat a katonákat akik életüket áldozták a harcmezőn - legyen bár honfitársuk vagy más nemzet fia. Közös temetőben nyugszanak és rendkívül gondozott és ápolt mind a sír, mind a környezet. Az emlékezés apró jelei is mindenütt ott vannak, hol egy gyertya, hol egy szál virág vagy egy kis szalag a nemzet színeivel.

A háborúban - és a békében - sok ezer magyar műszaki katona harcolt és dolgozott. Ennek ellenére hazánk egyetlen közterén sem hirdeti emlékmű "a magyar műszaki katona" tevékenységét, hősiességét!

Úgy gondolom ezt a mulasztást előbb vagy utóbb, de pótolnunk ille-
ne. Ennek a megvalósításához - vagy az ötlet elvetéséhez - kérem javasla-
taitokat, véleményeket.

Padányi József százados
ZMKA Műszaki Tanszék

"Magas technikai tudás, a legkisebb részletekig kiterjedő lelkiismeretes békekiképzés, feltétlen kötelelességteljesítés és az önfeláldozásig menő bajtársiasság a testvérfegyvernemek támogatásánál voltak azok a vezérelvek, melyek szerint az osztrák-magyar műszaki csapatok kiképzése és nevelése a világháború kitöréséig végbement."

vitéz dálnokfalvi Bartha Károly altábornagy, katonai főcsoport főnök, volt műszaki szemlélő

Idézet a "Magyar műszaki parancsnokságok, csapatok és alakulatok a világháborúban 1914-1918" c. könyv előszavából.